

sig klart for mig, at der ikke har været nogen anden Vej for Administrationen at gaa, naar man ikke vilde komme til at træde Andes velberettigede Interesser for nær. Et Mindretal har under Nr. 149 fremsat forskjellige Forslag til større og gjennemgribende Ændringer. Det stiller sig imidlertid saaledes for mig, at de Betragtninger, som ere fremkomne fra det ærede Mindretal, ere: saa fyl- dig imødegaaede, saavel fra den ærede Ordfører, som ogsaa fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds, at jeg, for ikke at opholde det høie Lings Tid mere end nødvendigt, tror at kunne henvise til de af disse Talere fremsatte Bemærkninger, idet jeg tilføjer, at jeg selvfølgelig ikke ser mig i Stand til at slutte mig til de Ændringsforslag, som det ærede Mindretal desangaaende har fremsat. Under Nr. 151 har Udvalget fremdeles fremsat en Bemærkning med Hensyn til Konto K. a. om, at denne Konto ikke kan anses for kalkulatorisk. Jeg tror at burde fremsætte en Bemærkning desangaaende, en Bemærkning, som jeg forøvrigt har havt Leilighed til ligeledes at fremsætte i Finantsudvalget, og det er den, at det er min Stræben i mit Forhold til Rigsdagen og til de Bevillinger, jeg har at raade over, i alle Henseender at opfylde Bevillingerne paa en loyal Maade; men for at dette kan ske, er det ogsaa nødvendigt, at Bevillingerne maa være klare. Det stiller sig imidlertid for mig saaledes, at denne Bemærkning under Nr. 151 ikke bidrager til at kaste Klarhed over Forholdet, men maaske snarere bidrager til at gjøre det uklart. Hidtil har Krigsministeriet opfattet Forholdet saaledes, at naar en Konto var kalkulatorisk, saa havde Ministeriet Ret til at overskrive den, uden at søge det Beløb, hvormed Overskrivelsen fandt Sted, paa Tillægsbevilling; men man har paa den anden Side ogsaa troet, at naar et Beløb ikke var kalkulatorisk, saa havde man den Forpligtelse at søge Overskrivelsen paa Tillægsbevillingen. Saaledes have vi hidtil altid baaret os ad. Med Hensyn til denne Konto K. a., da er det ved tidligere Leiligheder ligesom ved Finantslovsforslaget i Aar oplyst, at den Bevilling, der er eftersøgt, ikke er tilstrækkelig. Sjørsøgte Ministeriet det tilstrækkelige Beløb, og Rigsdagen svarede dertil: Det er ganske vist, at det Beløb, der hidtil har været givet, er for lille, og uagtet en Overskrivelse i mange Aar har fundet Sted, og vi ikke kunne sige Noget imod dens Realitet, saa tro vi dog ikke, at der er nogen Grund til at forhøje Beløbet paa Budgettet; men vi anbefale Krigsministeriet at søge for, at der kan blive saa lidt Skriveri som mulig. Krigsministeriet har i den Henseende gjort, hvad det har kunnet, for at formindste Udgifterne paa Konto K. a., og har i Aar opført det samme Beløb, som blev vedtaget ifjor; men det har ligesom sagt, at dette Beløb ikke vil være tilstrækkeligt efter Tidernes Erfaring. Derfor vi nu skulle

betragte det Beløb, der er opført paa Konto K. a., som ikke værende kalkulatorisk, saa er Forholdet enten det, at vi skulle tvinge Afdelingscheferne til af deres egen Lomme at afholde Udgifter, som vedkomme Staten, eller at vi hvert Aar skulle gaa til Rigsdagen og forlange dette Beløb suppleret. Det Sidste er ikke godt muligt, fordi vi, naar vi skulle optage dette Punkt paa Tillægsbevillingsloven, maa gjøre det omtrent feneft i Oktober, men saa er kun Halvdelen af Finantsaaret forbi, og man kan aldeles ikke overstue, hvormange Udgifter der vil falde paa denne Maade. Derfor stiller det sig for mig saaledes, at Opfattelsen af dette Forhold bør være den, det vilde være mig klart, at høre denne min Anskuelse bekræftet ved et Ord af den ærede Ordfører paa Udvalgets Begne, at den Bemærkning, som Udvalget har sat under Nr. 151, kun betyder, at man erkjender, at det Beløb, som er bevilget paa Konto K. a., kan overskrives, uden at man behøver paa Tillægsbevillingen at eftersøge det Beløb, hvormed Overskrivelsen finder Sted, dog selvfølgelig paa den Maade, at det bliver nærmere Gjenstand for en Revision at undersøge denne Kontos Anvendelse med det Beløb, hvormed der overskrives. Under Nr. 152 har Udvalget udtalt det Ønske, at Budgettet for Frederiksørfabrik Krudtværk frentidig optages i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget. Fra min Side skal der Intet være til Ginder for, at dette ogsaa i Fremtiden kan ske. Punktet 153 foreslaar Udvalget opfat til 3die Behandling; jeg forbeholder mig derfor nærmere at komme dertil. Under Nr. 154 er der af Udvalget foreslaaet en Medsættelse af 860 Rd. til forskjellige Foranstaltninger ved Fæstningens Materialgaard. Jeg tror, at man godt kan sige, at de Foranstaltninger, hvortil disse Penge skulle anvendes, ere, om end ikke absolut nødvendige, saa dog nær ved at være det, men jeg tør heller ikke paastaa, at det ikke er muligt, at de kunne opsættes et enkelt Aar, og der skal derfor fra min Side ikke være Noget til Ginder for, at slutte mig til dette Forslag. Dog maa jeg tilføje, at jeg ikke er enig med Udvalget, forsaavidt det motiverer Forslaget ved en Tvivl om, at denne Bygning vedblivende skulde bevares for Krigsbestyrelsen, fordi det ved nærmere Undersøgelse er klart, at det, man kunde faae ind ved at sælge denne Bygning, i ingen Henseende vilde svare til det, der vindes for Statskassen ved at beholde den, dels paa Grund af den Leie, der kommer ind af Bygningen, og dels ved de Besparelser, der vindes, idet de paagældende Institutioner, som, ere der, maatte have Lokaler, hvis Leie maatte koste meget betydelige Beløb. Jeg skal ligeledes slutte mig til Forslaget om en Medsættelse af 1,400 Rd. vedvørende Frederiksholms Kanals Kaserne, idet jeg kun betragter det som en Udsettelse af en Foranstaltning, hvormed der saa vil blive fremsat Forslag, i et følgende Aar. Jeg vil ogsaa kunne slutte mig til Forslaget om, at den